

РЕШЕНИЕ

№ 37490

гр. София, 13.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7613** по описа за **2025** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на “МУ ЕНЕРДЖИ” ЕООД, с[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район С., ул. „Г. С. Р.“ № 128, ет. 2, представлявано от управителя В. К. С., чрез процесуалния представител адв. В. К. С., срещу Решение № 1856 от 22.05.2025 г., постановено по НАХД № 1522/2025 г. по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, ХCVI състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 796882-F793386 от 14.11.2024 г., издадено от Ю. С. Г.-В. - директор на Дирекция “Обслужване” към ТД на НАП – С., с което на касатора е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 178 от ЗДДС за извършено нарушение на чл. 132, ал. 2, във вр. с чл. 132, ал. 1 от ЗДДС.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон. Касаторът твърди, че не е спазен срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за съставяне на АУАН. В условията на евентуалност твърди, че извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Твърди, че не са настъпили никакви вредни последици от забавената регистрация по ЗДДС. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението на СРС, Наказателно отделение, ХCVI състав по

НАХД № 1522/2025 и спорът да бъде решен по същество, като се отмени изцяло НП № 796882-F793386 от 14.11.2024 г. на Директор на Дирекция „Обслужване” при ТД на НАП- С..

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С., която поддържа жалбата и представя доказателства. Излага подробни съображения за основателност на жалбата в Писмени бележки, представени в съдебното заседание. Претендира разности.

Ответникът – Директор на Дирекция „Обслужване“ към ТД на НАП- С., редовно призован, не се явява и не се представлява. В писмени бележки, депозирани на 13.10.2025 г. излага подробни съображения за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и моли съда да не я уважава. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, представлява се от прокурор В., който счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, X касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Със съдебно решение № 1856 от 22.05.2025 г., постановено по НАХД №1522 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, ХСVI състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 796882-F793386 от 14.11.2024 г. на Директор на Дирекция „Обслужване” при ТД на НАП- С., с което на „МУ ЕНЕРДЖИ ” ЕООД, представлявано от В. К. С. на основание чл.178 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 132, ал. 2 ЗДДС.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя М. Н. Г., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, както и е доказано извършването на формалното нарушение, без да са налице предпоставките по чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от Софийски районен съд, НО, ХСVI състав.

На 12.08.2024 г. “МУ ЕНЕРДЖИ” ЕООД е подало заявление за регистрация по ЗДДС, като при извършена проверка по документи на 26.08.2024 г. било констатирано, че на 30.04.2024 г. дружеството е вписало в Агенцията по вписванията внесен капитал в размер на 14 235 900,00 лв. под формата на непарична вноска /недвижим имот/, направена от „СМОЛЯН ИНТЕРНАЦИОНАЛ“ЕООД, с ЕИК 83187058. Касаторът е придобил стоки от регистрирано по ЗДДС лице на основание чл. 10, ал. 1, т. 3 от ЗДДС и съгласно чл. 132, ал. 2 от ЗДДС е било длъжно да подаде заявление за регистрация в срок до 07.05.2024. Като не е спазило 7-дневния срок за това е извършило административно нарушение по чл. 132, ал. 2 от ЗДДС. При тази фактическа обстановка е бил съставен АУАН № F793386/11.10.2024 г. и въз основа на него е издадено обжалваното НП № 796882-F793386 от 14.11.2024 на Директор на Дирекция „Обслужване” при ТД на НАП- С..

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, като при неговото

постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Настоящият съдебен състав приема, че при издаване на наказателното постановление не е допуснато нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, защото за да се изпълнят императивните изисквания на закона при съставяне на АУАН административно-наказващият орган трябва да събере необходимите доказателства и да изследва всички факти и обстоятелства, като прецени дали действително е извършено нарушение. Установяването на извършено нарушение предпоставя установяването на неговия автор, а не обратно. Нарушителят се счита за открит, тогава, когато в писмен документ, свидетелски показания или лично волеизявление на дееца се съдържат данни, които не пораждаат съмнение по отношение авторството на нарушението. Ето защо, началният момент от който започва да тече давностния срок за съставяне на АУАН е 12.08.2024. – датата на подаване на заявление за регистрация по ДДС, а не датата- 30.04.2024 г. на която дружеството е вписало непаричната вноска в капитала си в Търговския регистър към Агенцията по вписванията. Деецът е установен на 12.08.2024 г., когато е подал заявлението за регистрация по ЗДДС и от този момент следва да се приеме, че АНО е открил нарушителя. В този смисъл АУАН № F793386/11.10.2024. е издаден в тримесечния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН.

Ето защо и при възприемане по смисъла на чл. 220 АПК на изложената от Софийски районен съд, НО, ХСvI състав фактическа обстановка настоящият състав също счита, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му.

И в АУАН, и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така че това да е възпрепятствало касаторът “МУ ЕНЕРДЖИ” ЕООД да упражни правото си на защита, като същевременно да е затруднило, както административно-наказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Няма никакво разминаване в правната квалификация на деянието в двата акта.

По същество на спора, касационният състав приема, че оспореното НП е издадено от материално-компетентен административно-наказващ орган и в съответствие с материалния закон, като формираните в същата насока правни изводи на СРС, НО, ХСvI състав са в пълно съответствие с писмените и гласни доказателства, събрани в процеса.

Съставът на съда споделя изцяло аргументите на СРС, че извършеното административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН - такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс /НК/ касае само посочените в чл. 11 от ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 от НК следва да бъде приложена в административно-наказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР №1/12.12.2007 г. по т. н. д. №

1/2007 г., ОСНК на ВКС). Затова санкционираното юридическо лице не следва да бъде освободено от административно-наказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съвпадение на деянието, нарушението по чл. 132, ал. 2 ЗДДС следва да се отнесе към така наречените „нарушения на просто извършване“, „формални нарушения“. Същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние – неподаване в 7-дневния срок на заявление за регистрация по ЗДДС. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени).

Разбира се, приложението на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Извън това, в конкретния случай, предвид периода на закъснение за подаване на заявлението /97 дни/ не може да се приеме липса или незначителност на вредните последици или наличието на други смекчаващи обстоятелства, определящи по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид. Извършеното нарушение е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност за установения ред на държавно управление в сравнение с други нарушения от същия вид, поради което не са налице основанията за прилагане на чл.28 ЗАНН. Още по-малко може да се споделят твърденията, застъпени в оплакванията на касатора, че при липса на други нарушения и констатирано първо такова следва да се прилага института по чл.28 ЗАНН, без оглед на вече посочените обстоятелствата.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, ХСVI състав е правилно на основание чл. 348 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде потвърдено. Не са налице основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218, ал. 2 АПК, във вр. чл. 209, т.1 и т.2 АПК.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено за сумата от 130 (сто и тридесет) лева, определена по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1856 от 22.05.2025 г., постановено по НАХД № 1522/2025 г. по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, ХСVI състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 796882-F793386 от 14.11.2024 г., издадено от Ю. С. Г.-В. - директор на Дирекция “Обслужване” към ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА “МУ ЕНЕРДЖИ” ЕООД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите – ТД на НАП С. разноски в размер на 130 (сто и тридесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: